

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

زمان چاپ: ۱۴۰۲/۱۲/۲۰

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

غیبت‌های مکرر در مدارس: علل، پیامدها و راه‌حل‌ها

مژگان عباس‌آبادی

کارشناس آموزش دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج
mojgan.abasaabadi@gmail.com

چکیده

غیبت‌های مکرر دانش‌آموزان در مدارس یکی از معضلات جدی نظام آموزشی است که می‌تواند تأثیرات منفی قابل توجهی بر پیشرفت تحصیلی و رشد اجتماعی دانش‌آموزان داشته باشد. این پدیده نه تنها موجب کاهش یادگیری و افت تحصیلی می‌شود، بلکه باعث مشکلات رفتاری، اجتماعی و حتی اقتصادی نیز می‌گردد. بررسی علل، پیامدها و راه‌حل‌های این مسئله می‌تواند به بهبود کیفیت آموزشی و افزایش حضور و مشارکت دانش‌آموزان کمک کند. غیبت‌های مکرر از مدرسه می‌تواند به مشکلات گسترده‌تری از جمله ترک تحصیل، کاهش مهارت‌های اجتماعی، افزایش احتمال رفتارهای پرخطر و حتی مشکلات روانی منجر شود. این مسئله نه تنها فرد دانش‌آموز را تحت تأثیر قرار می‌دهد بلکه بر جامعه و آینده کشور نیز تأثیرگذار است. بنابراین، شناسایی عوامل مؤثر بر غیبت‌های مکرر و یافتن راه‌حل‌های مؤثر برای کاهش آن، از اهمیت و ضرورت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به افزایش نرخ غیبت‌های مکرر در مدارس، بررسی دقیق علل و پیامدهای آن ضروری به نظر می‌رسد. این مساله شامل بررسی عوامل فردی، خانوادگی، اجتماعی و مدرسه‌ای است که به غیبت‌های مکرر منجر می‌شوند. سوال اصلی این است که چه عواملی باعث غیبت‌های مکرر می‌شوند و چگونه می‌توان با استفاده از راه‌حل‌های مناسب، این مشکل را کاهش داد؟ این مقاله به بررسی علل، پیامدها و راه‌حل‌های غیبت‌های مکرر دانش‌آموزان در مدارس می‌پردازد. ابتدا علل مختلف از جمله عوامل فردی، خانوادگی، اجتماعی و مدرسه‌ای که موجب غیبت‌های مکرر می‌شوند مورد بحث قرار می‌گیرد. سپس به پیامدهای منفی این پدیده بر پیشرفت تحصیلی، اجتماعی و روانی دانش‌آموزان اشاره می‌شود.

کلمات کلیدی: غیبت مکرر، دانش‌آموزان، پیامدهای روانی، پیامدهای اجتماعی، ترک تحصیل.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

مقدمه

حضور منظم در مدرسه برای دانش‌آموزان امری ضروری است تا بتوانند از آموزش و پرورش باکیفیت بهره‌مند شوند و به پتانسیل کامل خود دست پیدا کنند. با این حال، غیبت‌های مکرر در مدارس یک مشکل رایج است که می‌تواند پیامدهای منفی قابل توجهی برای دانش‌آموزان، معلمان و جامعه به طور کلی داشته باشد. درک علل و پیامدهای غیبت‌های مکرر در مدارس برای توسعه راه‌حل‌های مؤثر برای این مشکل ضروری است. غیبت می‌تواند منجر به عقب‌ماندگی تحصیلی، افت تحصیلی و افزایش احتمال ترک تحصیل شود. همچنین می‌تواند بر سلامت روان و عزت نفس دانش‌آموزان تأثیر منفی بگذارد. علاوه بر این، غیبت‌های مکرر می‌تواند برای معلمان چالش‌برانگیز باشد، زیرا برنامه‌ریزی و ارائه آموزش مؤثر را دشوار می‌کند. غیبت مکرر یک مسئله‌ی چالش‌برانگیز و رایج است که می‌تواند پیامدهای جدی بر روی روانی و اجتماعی دانش‌آموزان داشته باشد. این پدیده نه تنها بر تحصیلات و پیشرفت تحصیلی تأثیر می‌گذارد، بلکه می‌تواند منجر به مشکلات رفتاری، اضطراب و اختلالات روانی در دانش‌آموزان گردد. از این رو، آگاهی از ابعاد مختلف غیبت مکرر در دانش‌آموزان و تأثیرات آن بر روانی و اجتماعی ضروری است. در مدارس دبستان، غیبت مکرر می‌تواند نشانه‌ای از مشکلات متعددی باشد که از جمله مشکلات خانوادگی، مشکلات تحصیلی، اضطراب، اختلالات رفتاری یا مشکلات اجتماعی باشند. بنابراین، بررسی ابعاد مختلف این پدیده و تأثیرات آن بر رفتار و روان دانش‌آموزان ضروری است تا بتوان بهبود روند تحصیلی و روانی این دسته از دانش‌آموزان را تسهیل کرد (کریمیان و همکاران، ۱۴۰۲).

غیبت مکرر در دانش‌آموزان از مسائل مهم و پیچیده‌ای است که تأثیرات عمیق و گسترده‌ای بر جوانان و جامعه دارد. این موضوع از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است زیرا تأثیرات منفی آن نه تنها بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان بلکه بر سلامت روانی و اجتماعی آن‌ها نیز اثر می‌گذارد. در این مقاله، تلاش شده است تا مسأله‌ی غیبت مکرر در دانش‌آموزان به‌طور جامع بررسی شود و پیامدهای روانی و اجتماعی آن مورد بررسی قرار گیرد. غیبت مکرر در دانش‌آموزان به عنوان یک انحراف از الگوی حضور مدرسه مطرح است که می‌تواند نتیجه‌ای از عوامل متعددی از جمله مشکلات خانوادگی، عدم تعامل مثبت با محیط تحصیلی یا مشکلات روانی باشد. این مسئله باعث می‌شود که دانش‌آموزان از فرصت‌های یادگیری محروم شده و به دور از محیط آموزشی قرار گیرند (انصاری فرد و همکاران، ۱۴۰۰).

سلامت روان و اجتماعی دانش‌آموزان اساسی‌ترین عناصر موفقیت در زندگی آینده آنان می‌باشد. در صورت نادیده گرفتن مسأله غیبت مکرر، ممکن است عدم حضور دانش‌آموزان در محیط تحصیلی، به تداوم مشکلات روانی و اجتماعی منجر شود که در تداوم تحصیلات و آینده حرفه‌ای آنان تأثیرات منفی خواهد داشت (پیری و ولی، ۲۰۲۳).

غیبت مکرر بصورت گسترده‌ای فراگیر است طبق گفته وزارت آموزش ایالات متحده، از هر شش دانش‌آموز در ایالات متحده، یک نفر آنقدر مدرسه را از دست می‌دهد که غیبت مکرر محسوب شود. اثرات منفی غیبت بر تحصیل دانش‌آموز می‌تواند عمیق باشد و اغلب تا بزرگسالی نیز ادامه می‌یابد. تأثیر مضر غیبت مکرر همه دانش‌آموزان را تهدید می‌کند، اما خطرات آن به یک اندازه متحمل نمی‌شود. دانش‌آموزان رنگین‌پوست، دانش‌آموزانی که در فقر زندگی می‌کنند، و دانش‌آموزانی که بیماری‌های مزمن یا معلولیت دارند، همگی نرخ غیبت‌های نامتناسب بالایی را تجربه می‌کنند (انصاری فرد و همکاران، ۱۴۰۰).

بررسی علل غیبت و تأثیرات آن بر عملکرد مدرسه، و در نهایت نتایج زندگی، درک عمیق تری از اینکه چرا حضور در مدرسه بسیار مهم است، فراهم می‌کند. (Sheldon & Epstein, 2004) غیبت مکرر از مدرسه نه تنها بر موفقیت تأثیر می‌گذارد، بلکه نشانگر آن است که ممکن است مشکلات دیگری، چه در خانه و چه در مدرسه، وجود داشته باشد که نیاز به رفع فوری دارند. کودکان آسیب پذیر و محروم به ویژه در معرض خطر غیبت دائمی هستند. در برخی موارد کاهش حضور به یک شکایت پزشکی خاص مرتبط است. ممکن است کودک چندین قرار ملاقات داشته باشد یا زمانی را برای درمان پزشکی در بیمارستان بگذرانند. نه تنها حضور و غیاب در زمانی که کودک بیمار است تحت تأثیر قرار می‌گیرد، بلکه می‌تواند برای آنها دشوار باشد

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

که دوباره به محیط مدرسه ادغام شوند. سایر دانش آموزانی که دائماً غیبت می کنند ممکن است در مدرسه مشکلاتی را تجربه کنند. مسائل مربوط به روابط می تواند منبع بی میلی باشد و دانش آموزان ممکن است با قلدری یا شکست دوستی مواجه شوند. برای برخی از دانش آموزان، این مشکلات می تواند به یک فویبای مدرسه تبدیل شود که می تواند بسیار دشوار باشد. ممکن است مشکلات دل بستگی و سطوح بالایی از اضطراب وجود داشته باشد. (Balfanz & Byrnes, 2013) کودکان مبتلا به اوتیسم به ویژه آسیب پذیر هستند و محیط مدرسه را چالش برانگیز می یابند و نگهداری منظم از آنها دشوار است. برای برخی، حضور کم به وضوح با مسائل خانه مرتبط است. برخی از کودکان والدینی دارند که به نوعی به آنها وابسته است. آنها ممکن است خودشان یک مراقب باشند یا نگران والدینی باشند که سوء مصرف مواد دارند یا قربانی خشونت خانگی هستند. در این موارد، کودک می تواند برای مدت طولانی از ترک آنها خودداری کند. مشکلات مالی می تواند باعث ایجاد برخی مشکلات عملی در خانواده هایی شود که برای پرداخت هزینه حمل و نقل یا تهیه لباس تمیز، تجهیزات مدرسه و سایر منابع تلاش می کنند (کریمیان و همکاران، ۱۴۰۲).

مطالعات نشان می دهند که غیبت مکرر در دوران دبستان می تواند عواقب جدی بر روی توانمندی های تحصیلی و روانی دانش آموزان داشته باشد. به عنوان مثال، دانش آموزانی که مورد غیبت مکرر قرار می گیرند، ممکن است با مشکلات اجتماعی و اضطراب روبرو شوند و این مشکلات می توانند تأثیراتی عمیق بر روند یادگیری و توانایی های روانی آنان داشته باشد. بنابراین، تبیین و بررسی عواقب روانی و اجتماعی غیبت مکرر در دانش آموزان دوره اهمیت زیادی دارد تا راهکارهایی برای پیشگیری و مداخله در این زمینه ارائه شود. در این مقاله، تلاش می شود تا ابعاد مختلف غیبت مکرر در دانش آموزان دوره مورد بررسی قرار گیرد و تأثیرات آن بر روانی و اجتماعی این دانش آموزان مورد تحلیل قرار گیرد. با بررسی این موضوع، امکان ارائه راهکارهایی برای پیشگیری و مداخله در کاهش غیبت مکرر و بهبود روند تحصیلی و روانی دانش آموزان فراهم می شود.

تعریف و ارزیابی غیبت مکرر

غیبت مکرر، یکی از دلایل اصلی ضعف پیشرفت تحصیلی، به عنوان از دست دادن حداقل ۱۰ درصد از روزهای یک سال تحصیلی به هر دلیلی از جمله غیبت های موجه و غیر موجه تعریف می شود. به عنوان مثال، دانش آموزی که برای هر ماه از سال تحصیلی حداقل دو روز در ماه غیبت می کند به عنوان غیبت مکرر توصیف می شود. در یک سال تحصیلی، این ۱۸ تا ۲۰ روز مدرسه را از دست داده است. غیبت مکرر به طور گسترده به عنوان غیبت ۱۰ درصد یا بیشتر از یک سال تحصیلی تعریف می شود. (Gottfried et al., 2019) مدارس به طور کلی سه دسته غیبت را تشخیص می دهند:

غیبت های موجه غیبت هایی هستند که دلیل موجه داشته باشند و توسط یکی از والدین به مدرسه ابلاغ شده باشند. بیماری دانشجو یا سایر شرایط پزشکی رایج ترین انواع غیبت موجه است. دلایل دیگر عبارتند از فرایض مذهبی، قرار ملاقات های خانوادگی و مشکلات پزشکی (پیری و ولی، ۲۰۲۳). غیبت های غیر موجه یا فرار از مدرسه زمانی اتفاق می افتد که دانش آموزان بدون دلیل موجه از مدرسه غیبت کنند. به عنوان مثال می توان به نادیده گرفتن عمدی مدرسه و همچنین غیبت از مدرسه به دلایلی که مدرسه نامعتبر تلقی کرد، مانند خواب زیاد یا از دست دادن اتوبوس، اشاره کرد. غیبت های انضباطی ناشی از تعلیق مدرسه. در حالی که این دسته از غیبت ها از یک مؤسسه به مؤسسه دیگر نسبتاً سازگار است، سیاست ها و شیوه های حضور در مدرسه متفاوت است. به عنوان مثال، برخی از سیاست های مدرسه تفاوت چندانی بین غیبت های موجه و غیر موجه قائل نیستند. به طور مشابه، تعلیق مدارس ممکن است توسط برخی از مناطق مدرسه به عنوان غیبت در نظر گرفته شود اما در برخی دیگر نه. چنین تناقضاتی از چالش جمع آوری داده های حضور و غیاب دقیق و منسجم سخن می گوید، که برای محققان و سیاست گذاران آموزشی حیاتی است. دو منبع از داده های حضور و غیاب در مدارس دولتی ایالات متحده -

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

مجموعه داده‌های حقوق مدنی و گزارش حضور و غیاب تحت قانون هر دانش‌آموز موفق سال ۲۰۱۵ - شایسته بررسی دقیق تر هستند. (Rankine et al., 2021)

در حالی که غیبت مکرر توسط دانش‌آموزان از همه نژادها، قومیت‌ها، جنسیت‌ها و زمینه‌های اجتماعی-اقتصادی تجربه می‌شود، دانش‌آموزان با جمعیت‌شناسی خاص بیشتر از سایرین به عنوان غیبت مکرر گزارش می‌شوند. غیبت مکرر به طور نامتناسبی بر دانش‌آموزان و مدارس مناطق با فقر شدید تأثیر می‌گذارد، دانش‌آموزانی که در فقر زندگی می‌کنند؛ دانش‌آموزان دارای معلولیت؛ و زبان‌آموزان انگلیسی. غیبت مکرر نیز در هر مقطعی اتفاق می‌افتد، اما در دبیرستان بیشتر دیده می‌شود. با توجه به گزارش «غیبت مکرر Attendance Works»: «دبیرستان‌ها حتی با چالش بیشتری روبرو هستند. جدیدترین و دقیق‌ترین داده‌ها نشان می‌دهد که نیمی از دبیرستان‌های ایالات متحده دارای میزان غیبت مکرر شدید یا بالا هستند. در نزدیک به یک سوم دبیرستان‌ها (۳۱٪)، حداقل ۳۰٪ از دانش‌آموزان اساساً یک ماه یا بیشتر از مدرسه غیبت می‌کنند. غیبت آثار گوناگونی بر دانش‌آموزان چه از نظر تحصیلی و چه از نظر اجتماعی می‌گذارد. غیبت می‌تواند انزوای اجتماعی، از جمله بیگانگی و عدم تعامل با جامعه مدرسه و همسالان را افزایش دهد و منجر به مشکلات عاطفی و رفتاری شود. همچنین با افزایش احتمال ترک تحصیل همراه است (London, 2016). عوامل مختلفی به هم مرتبط هستند که بر میزان حضور افراد تأثیر می‌گذارد. برخی از عوامل مربوط به مدرسه هستند در حالی که برخی دیگر به زمینه‌های فردی و خانوادگی مربوط می‌شوند. به طور بحرانی، شواهد نشان می‌دهد که حضور زود هنگام و کاهش عادات حضور در مدرسه تا دبیرستان پیامدهای مهمی برای سال‌های بعدی تحصیل و نتایج دانش‌آموزان دارد (انصاری فرد و همکاران، ۱۴۰۰).

اندازه‌گیری غیبت مکرر

وقتی مدارس و مناطق به غیبت‌ها نگاه می‌کنند، مهم است که بین غیبت‌های موجه یا غیر موجه عادی و غیبت‌های مزمن تمایز قائل شویم. غیبت مکرر متفاوت از سایر حضورها سنجیده می‌شود، به این ترتیب که تمام روزهای آموزشی از دست رفته یک سال تحصیلی را محاسبه می‌کند، خواه غیبت دانش‌آموز موجه یا غیر موجه باشد. این یک تمایز مهم است، زیرا اقدامات حضور و غیاب منظم می‌تواند به راحتی مشکل غیبت مکرر را در یک مدرسه یا منطقه پنهان کند. به عنوان مثال، میانگین حضور روزانه میانگین تعداد دانش‌آموزانی را که در یک روز معین به مدرسه می‌آیند اندازه‌گیری می‌کند. اکثر مدارس متوسط حضور روزانه بالایی را گزارش کردند، معمولاً حدود ۹۵ درصد، اما این معیار می‌تواند غیبت مکرر را پنهان کند زیرا گزارش نمی‌کند کدام دانش‌آموز غایب هستند و چند وقت یکبار غیبت می‌کنند (Scanlon & Childs, 2022).

نرخ‌های فرار از مدرسه، که فقط تعداد غیبت‌های غیر موجه در یک روز را گزارش می‌کند، می‌تواند مشکل غیبت مکرر را نیز پنهان کند، زیرا تعداد روزهایی که دانش‌آموز از دست می‌دهد، فارغ از دلیل غیبت بر پیشرفت کلی تأثیر می‌گذارد. غیبت مکرر بهتر تشخیص می‌دهد که کدام دانش‌آموزان در معرض خطر شکست هستند و به مدارس اجازه می‌دهد زودتر مداخله کنند. دلایل متعددی وجود دارد که چرا یک کودک ممکن است مدرسه را از دست بدهد، و آنها اغلب خارج از کنترل دانش‌آموز هستند. گاهی اوقات، دانش‌آموزان مدرسه را از دست می‌دهند، زیرا باید در خانه بمانند و از یکی از عزیزان خود مراقبت کنند. ابتلا به بیماری‌های مکرر؛ نمی‌تواند به وسایل حمل و نقل دسترسی داشته باشد تا با خیال راحت به مدرسه برود. یونیفورم، لباس، یا وسایل مدرسه تمیز نداشته باشند، یا نمی‌تواند برای یادگیری مجازی به اینترنت یا فناوری دسترسی پیدا کند. درک دلایل مختلف غیبت مکرر دانش‌آموزان به سازمان‌های دولتی و محلی این امکان را می‌دهد تا اقداماتی را انجام دهند که دانش‌آموزان را بیشتر در کلاس حاضر کند و شانس بیشتری برای موفقیت به آنها بدهد. (Young et al., 2020)

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

پیامدهای روانشناختی و اجتماعی

غیبت مکرر از مدرسه می‌تواند تأثیرات منفی متعددی بر سلامت روان و اجتماعی دانش‌آموزان داشته باشد. برخی از این تأثیرات عبارتند از:

اضطراب و افسردگی:

دانش‌آموزانی که به طور مکرر غیبت می‌کنند، بیشتر در معرض خطر ابتلا به اضطراب و افسردگی قرار دارند. این امر به دلیل عدم حضور در کلاس درس، عقب افتادن از تحصیل، احساس انزوا و طرد شدن از سوی همسالان و معلمان، و نگرانی از آینده تحصیلی و شغلی است (مظفری و همکاران، ۱۴۰۱).

عزت نفس پایین:

غیبت مکرر می‌تواند عزت نفس دانش‌آموزان را به شدت تحت تأثیر قرار دهد. این امر به دلیل احساس شرم و خجالت از غیبت‌های مکرر، مقایسه خود با سایر دانش‌آموزان، و عدم اعتماد به نفس در توانایی‌های تحصیلی و اجتماعی است (انصاری فرد و همکاران، ۱۴۰۰).

مشکلات رفتاری:

دانش‌آموزانی که به طور مکرر غیبت می‌کنند، بیشتر در معرض خطر بروز مشکلات رفتاری مانند پرخاشگری، لجبازی، و بی‌توجهی به قوانین و مقررات قرار دارند. این امر به دلیل احساس ناامیدی، خشم، و عدم تعلق به مدرسه است.

انزوای اجتماعی:

غیبت مکرر می‌تواند منجر به انزوای اجتماعی دانش‌آموزان شود. این امر به دلیل عدم حضور در کلاس درس و فعالیت‌های اجتماعی مدرسه، و عدم تعامل با همسالان و معلمان است (مختاری چکانی و همکاران، ۱۴۰۰).

افت تحصیلی:

غیبت مکرر یکی از عوامل اصلی افت تحصیلی دانش‌آموزان است. این امر به دلیل عدم حضور در کلاس درس، عقب افتادن از مطالب آموزشی، و عدم فرصت کافی برای یادگیری و تمرین است (مظفری و همکاران، ۱۴۰۱).

ترک تحصیل:

دانش‌آموزانی که به طور مکرر غیبت می‌کنند، بیشتر در معرض خطر ترک تحصیل قرار دارند. این امر به دلیل دلزدگی از مدرسه، احساس ناامیدی از آینده تحصیلی، و مشکلات اقتصادی و اجتماعی است.

علاوه بر موارد فوق، غیبت مکرر می‌تواند تأثیرات منفی دیگری نیز بر سلامت روان و اجتماعی دانش‌آموزان داشته باشد، از جمله:

- مشکلات تمرکز و یادگیری
- احساس ناامیدی و بی‌ثباتی
- مشکلات در روابط با همسالان و معلمان (انصاری فرد و همکاران، ۱۴۰۰).
- افزایش خطر سوء مصرف مواد و رفتارهای پرخطر

اثر غیبت مکرر بر پیشرفت دانش‌آموزان

در حالی که غیبت مکرر در هر مقطع تحصیلی مضر است، به ویژه در طول سال‌های شکل‌گیری آن نگران‌کننده است. دانش‌آموزانی که در کلاس‌های به‌طور مزمّن غیبت می‌کنند، زمانی که زمان کلاس عمدتاً بر ایجاد پایه‌های موفقیت تحصیلی از طریق مهارت‌های ریاضی و خواندن متمرکز است، کمتر در کلاس سوم مهارت خواندن دارند. این می‌تواند برای موفقیت تحصیلی آینده کودک بسیار مضر باشد و حتی ممکن است احتمال ترک تحصیل دانش‌آموز را افزایش دهد. به همین

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

ترتیب، یک مطالعه در مدارس دولتی در یوتا نشان داد که غیبت مکرر در کلاس های بعدی نسبت به نمرات آزمون، پیش بینی بهتری برای ترک تحصیل دانش آموزان قبل از فارغ التحصیلی است. تأثیر افزوده شده بیماری همه گیر بر غیبت نیز می تواند تأثیرات ماندگاری بر پیشرفت دانش آموزان داشته باشد. بر اساس گزارش پژوهشی ژوئن ۲۰۲۱ از مؤسسه تحقیقاتی آمریکا (AIR)، مناطقی که به دانش آموزان حاشیه نشین سنتی خدمات ارائه می دهند، در سال های ۲۰۲۰-۲۱ با نرخ حضور کمتر و نرخ بالاتری از دست دادن ثبت نام مواجه شدند. این تفاوتها ممکن است شکافهایی را که قبل از همه گیری وجود داشت در دستاوردها تشدید کند. (Rankine et al., 2021)

نتایج غیبت مکرر

غیبت مکرر با انبوهی از پیامدهای تحصیلی نامطلوب همراه است. برای مثال، مطالعه ای در سال ۲۰۰۸ در مورد الگوهای فارغ التحصیلی در مدارس دولتی شیکاگو نشان داد که تعداد روزهای غیبت دانش آموزان در کلاس هشتم، هشت برابر بیشتر از نمرات آزمون کلاس هشتم، دروس سال اول بود. همان مطالعه نشان داد که غیبت در سال اول تقریباً به اندازه معدل (GPA) و حذف دروس، پیش بینی کننده نرخ فارغ التحصیلی است. به طور مشابه، مطالعه ای در مدارس دولتی شهر بالتیمور نشان داد که غیبت مکرر قوی ترین معیار پیش بینی کننده کلاس ششم فارغ التحصیلی از دبیرستان است. برای دانش آموزان جوان تر، تحقیقات نشان داده است که غیبت مکرر در مهدکودک با موفقیت کمتر در خواندن و ریاضیات در کلاس های بعدی مرتبط است، حتی در صورت کنترل درآمد خانواده، نژاد، وضعیت ناتوانی، نگرش نسبت به مدرسه، رشد اجتماعی-عاطفی، سن ورود به مهدکودک، نوع برنامه مهدکودک و تجربه پیش دبستانی. (Nauer, 2016) غیبت مکرر نیز با پیامدهای اجتماعی-عاطفی ضعیف مرتبط است، حتی پس از کنترل مجموعه ای غنی از عوامل دانش آموز از جمله اقدامات تأخیر اجتماعی-عاطفی. شایان ذکر است که تحقیقات موجود نمی تواند به طور قطعی بگوید که غیبت مکرر به طور مستقیم باعث می شود دانش آموزان نتایج تحصیلی بدتری داشته باشند. به عنوان مثال، ممکن است این مورد باشد که عملکرد ضعیف تحصیلی باعث شود دانش آموز به جای برعکس، ترک مدرسه را انتخاب کند. یا ممکن است عامل مخدوش کننده سومی وجود داشته باشد که باعث هر دو شود، مانند کمبود خواب که باعث می شود دانش آموز هم اتوبوس خود را در صبح از دست بدهد، در نتیجه منجر به حضور کم می شود و هم برای تمرکز در امتحانات دچار مشکل می شود و در نتیجه منجر به موفقیت کم می شود.

با این وجود، ارتباط شهودی بین حضور در مدرسه و یادگیری - همراه با الگوهای قوی ارتباط بین غیبت و عملکرد - نشان می دهد که غیبت مکرر مشکلی است که ارزش پرداختن به آن را دارد. (Kiani et al., 2018) حضور هر روز در مدرسه مهم است. علاوه بر غیبت مکرر که موفقیت تحصیلی پایین را پیش بینی می کند، همچنین پیش بینی می کند که کدام دانش آموز ممکن است در نهایت ترک تحصیل کند. غیبت مکرر در مدرسه باعث می شود دانش آموز نتواند با سرعتی که انتظار می رود با آن یادگیری و رشد کند همراه شود و باعث عقب افتادن دانش آموز شود. دانش آموزانی که به طور مزمّن غیبت می کنند نیز فرصت های ایجاد دوستی در مدرسه، فعال شدن در جامعه مدرسه خود و دنبال کردن علایق شغلی آینده را از دست می دهند. (Childs & Lofton, 2021)

علل غیبت مکرر

متأسفانه بسیاری از دانش آموزان به طور مکرر در مدرسه حضور ندارند. الگوهای غیبت مکرر منعکس کننده مسائل مشترک برابری است. دانش آموزانی که از خانواده های کم درآمد، دانش آموزان دارای معلولیت و دانش آموزانی که در سیستم قضایی اطفال دخیل هستند به احتمال زیاد غیبت مکرر دارند (مرادبیگی، ایدنی و لطیفی؛ ۲۰۱۴). علاوه بر این، عوامل اجتماعی عمده تعیین کننده سلامت با غیبت مکرر ارتباط تنگاتنگی دارند. به عنوان مثال، عواملی مانند شرایط ناامن مدرسه، قلدری، بی ثباتی

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

مسکن، سوء مصرف مواد و بزهکاری بر حضور دانش آموزان تأثیر می گذارد. تصویر بهتری از فقر ارتباط بین غیبت مکرر و حمایت های اجتماعی مهمی که دانش آموزان به آن نیاز دارند را بررسی می کند. این نشان می دهد که دانش آموزانی که اغلب از مدرسه غیبت می کنند نیز عمیقاً تحت تأثیر فقر هستند، در مدارس ناکارآمد ثبت نام می کنند و از خدمات اجتماعی محروم شده اند. (Naughton et al., 2017). محققان علل زمینه ای فرار از مدرسه را به چهار گروه دسته بندی می کنند: (۱) عوامل خاص دانش آموز، (۲) عوامل خاص خانواده، (۳) عوامل خاص مدرسه، و (۴) عوامل خاص جامعه (جدول ۱) همانطور که انتظار می رود، اهمیت عوامل مختلف تا حد زیادی به سن و زمینه اجتماعی دانش آموز بستگی دارد. غیبت از مهدکودک به شدت به عوامل خانوادگی مربوط می شود - به عنوان مثال، کودکانی که والدینشان از سوء مصرف مواد رنج می برند، یا برنامه کاری آن ها باعث می شود هر روز صبح فرزندانشان را از در بیرون ببرند. از سوی دیگر، فرار نوجوانان بیشتر با عوامل دانش آموزی یا مدرسه ای مانند ترس از قلدری یا عدم ارتباط با مدرسه مرتبط است (Davis et al., 2019).

اثرات حضور ضعیف در مدرسه

وقتی بچه ها از مدرسه غیبت می کنند، آموزش های مکرری را که برای رشد مهارت های اساسی لازم است، از دست می دهند. کودکان در کلاس های به ویژه مستعد عقب ماندن در مهارت های خواندن هستند که می تواند تأثیر گلوله برفی داشته باشد که بر یادگیری آینده تأثیر می گذارد. کودکانی که تفاوت های یادگیری و فکری دارند می توانند به ویژه در برابر تأثیر غیبت آسیب پذیر باشند، زیرا از دست دادن مدرسه فرصت ها را برای هرگونه مداخله ای که ممکن است ضروری باشد کاهش می دهد. (شفیعی و دوستی، ۲۰۲۰). اگر معلمان نتوانند درک کنند که نیاز به مداخله دارند، به احتمال زیاد مشکل یادگیری را به غیبت نسبت می دهند و اساساً علائم را با علت اشتباه می گیرند. به گفته کنفرانس ملی قانونگذاران ایالتی با استناد به مطالعه بنیاد آئی ای کیسی، دانش آموزانی که تا پایان کلاس سوم موفق به خواندن نمی شوند، چهار برابر بیشتر از دانش آموزانی که به مهارت دست می یابند، تحصیل را ترک می کنند. (Lara et al., 2018)

بزرگسالان بدون تحصیلات دبیرستانی معمولاً درآمد کمتری دارند و بیکاری بالاتری را نسبت به همسالان خود که دیپلم دبیرستان دریافت می کنند، تجربه می کنند و آنها را در معرض خطر بیشتری برای فقر قرار می دهد. حضور ضعیف نیز می تواند تأثیر منفی بر رشد اجتماعی و عاطفی داشته باشد. به عنوان مثال، دانش آموزانی که در سال های اولیه تحصیلشان به طور مزمین غیبت می کنند، ممکن است مهارت های آمادگی مدرسه (توانایی هایی مانند تفکر انتقادی، حل مسئله و تفکر خلاق) را یاد نگیرند و در رشد عاطفی-اجتماعی از همسالان خود عقب بمانند. غیبت بیش از حد نیز با نمرات پایین تر در آزمون های استاندارد همراه است که معمولاً مهارت ها و مفاهیم اولیه را ارزیابی می کند. در حالی که دانش آموزان در صورت غیبت بیش از حد در مدرسه، بالاترین هزینه را می پردازند، میزان غیبت بالا نیز باری را بر دوش معلمان وارد می کند. جبران آموزش از دست رفته بر حجم کار آنها می افزاید و زمان ارزشمند کلاس درس برای همه دانش آموزان مضر است. (Bauer et al., 2018)

راهبرد های مقابله با غیبت مکرر

اولین قدم در پرداختن به غیبت مکرر این است که بفهمیم این غیبت چیست و چه کسانی را تحت تأثیر قرار می دهد. دانستن علل و عوارض غیبت مکرر کودک می تواند به اطلاع رسانی راه حل هایی برای کاهش و در نهایت رفع این مشکل کمک کند. اگرچه حذف غیبت مکرر ممکن است سال ها طول بکشد، پرسنل مدرسه می توانند از هم اکنون برای کمک به موفقیت دانش آموزان اقداماتی را انجام دهند.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

استراتژی برای والدین

برای بسیاری از دانش آموزان، مسائل پیچیده و در هم تنیده با آنچه در خانواده اتفاق می افتد در ارتباط است. اینجاست که ممکن است به یک رویکرد جامع تر شامل خدمات مختلف نیاز باشد. خشونت خانگی، والدینی که سلامت روان یا نیازهای جسمی دارند، یکی از بستگان در زندان، وظایف مراقبتی یا محافظت از مسائلی مانند بی توجهی، می توانند بر حضور افراد تأثیر بگذارند. باید یک برنامه اقدام مکتوب با والدین، دانش آموزان و اعضای مربوطه کارکنان به اشتراک گذاشته شود. این احتمال وجود دارد که استراتژی های شما شخصی سازی شده باشد و ممکن است نیاز به تفسیر انعطاف پذیری از برخی از سیاست های شما داشته باشد. به عنوان مثال، کودکی که در خانه نگران پدر و مادری است ممکن است نیاز داشته باشد که بتواند در فواصل زمانی در طول روز مدرسه به تلفن همراه خود دسترسی داشته باشد، حتی اگر سیاست شما معمولاً این کار را ممنوع می کند. (Rafa, 2017) والدین و دانش آموزان باید احساس کنند که به جای صحبت کردن به آنها گوش داده می شود. مهم این است که قضاوت نکنید بازدید از منزل می تواند دیدگاه دیگری ارائه دهد و نشان دهنده تمایل مدرسه برای مشارکت دادن خانواده باشد. به مسائلی که با آنها روبرو هستند نگاه کنید و یک رویکرد پلکانی برای مقابله با آنها ایجاد کنید. والدینی که نگران هستند فرزندشان با حضور در مدرسه مشکل داشته باشد، می توانند چندین استراتژی را به کار گیرند:

- با کودک صحبت کنید. مکالمات اولین گام برای درک علل ریشه ای و تلاش برای یافتن راه حل است.
- با مدرسه تماس بگیرید. معلمان، مشاوران و مدیران ممکن است بتوانند اطلاعات بیشتری را ارائه دهند که به تعیین علت غیبت کودک از مدرسه کمک می کند. تماس با مدرسه همچنین مکالمه ای را آغاز می کند که می تواند برای دو طرف سودمند باشد و تعامل را نشان می دهد.
- اهداف حضور و غیاب را با کودک تعیین کنید. ایجاد یک برنامه و پیگیری پیشرفت می تواند حضور بهتر را تشویق کند و فرصت هایی برای گفتگو و پشتیبانی فراهم کند. اقدامات ساده ای مانند اطمینان از خواب کافی کودک و انجام اقداماتی برای آماده شدن برای مدرسه در روز یا شب قبل نیز می تواند مؤثر باشد. (Patnode et al., 2018)

استراتژی برای معلمان

استراتژی هایی که مدارس انتخاب می کنند به دلیل غیبت بستگی دارد. مهم است که مسائل را انتخاب کنید و یک رویکرد شخصی را اتخاذ کنید. باید یک سیستم ضبط واضح و روشی برای نظارت بر موفقیت یا عدم موفقیت آنچه امتحان شده است وجود داشته باشد. بسیاری از مدارس گزارشی از مضر بودن غیبت و چگونگی افزایش آن در طول سال ها ارائه می کنند. اگر حضور یک کودک کمتر از دستورالعمل ۹۰ درصدی برای غیبت مکرر باشد، این معادل ۲۰ روز غیبت از مدرسه است که به طور بالقوه ۸۰ درس از دست رفته است. والدین ممکن است از تأثیر تجمعی غیبت آگاه نباشند. مشوق های حضور و غیاب کمتر با این گروه از دانش آموزان کار می کنند. در بسیاری از موارد غیبت مکرر در طول زمان ایجاد می شود و این عادت ریشه دار می شود. احتمالاً دلایل محکمی وجود دارد که غیبت آنها به این سطح کاهش یافته است و ارائه گواهی برای بهبود آن تنها در موارد معدودی مؤثر است. (Eklund et al., 2022)

غیبت مکرر یکی از بحرانی ترین چالش های پیش روی معلمان است. پرداختن به چنین مانع رایج و قابل توجهی برای آموزش مستلزم مدیرانی با تخصص رهبری و سیاستگذاری استثنایی است. معلمان، مدیران و سیاست گذاران می توانند با یکدیگر همکاری کنند تا غیبت مکرر را برطرف کنند. چنین تلاش هایی با درک بهتر اهمیت حضور شروع می شود:

- افزایش آگاهی. برنامه های آموزشی می تواند به معلمان و مدیران کمک کند تا اهمیت حضور و غیبت مکرر را درک کنند.
- گزارش و مطالعه داده های غیبت. شناسایی دانش آموزان در معرض خطر و شایع ترین علل غیبت به ایجاد راه حل های مبتنی بر شواهد برای مشکلات حضور و غیاب کمک می کند شناسایی زود هنگام مشکلات برای موفقیت بسیار مهم است.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

- شیوه های آگاه از تروما را توسعه دهید . مدارس مجهز به حمایت عاطفی و منابع برای دانش آموزانی که آسیب دیده‌اند می‌توانند علت اصلی غیبت را برطرف کنند.
- انتظارات روشنی را تعیین کنید . هم دانش آموزان و هم والدین آنها به دستورالعمل‌های روشنی در مورد قوانین حضور و غیاب و عواقب غیبت در مدرسه نیاز دارند. (McCluskey et al ., 2004)
- برای ملاقات یا ملاقات با خانواده برنامه ریزی کنید . تماس با خانواده ها به صورت شخصی (شخصاً یا با استفاده از فناوری هایی که امکان فاصله گذاری اجتماعی را فراهم می کند) می تواند برای ایجاد یک برنامه حضور و غیاب فردی برای خانواده ها استفاده شود.
- حضور خوب را تشخیص دهید . تجلیل از دانش آموزان با حضور خوب و نشان دادن نگرانی (به جای ناامیدی یا نادیده انگاشتن) هنگامی که دانش آموزان با حضور مشکل دارند، یک محیط مثبت ایجاد می کند که دانش آموزان را تشویق می کند.
- اجرای برنامه های مداخله ای برخی از دانش آموزان ممکن است به مشاوره، راهنمایی یا مداخلات رفتاری نیاز داشته باشند.
- برای مدیریت پرونده با متخصصان درگیر شوید . متخصصانی که می توانند کمک ارائه دهند ممکن است شامل کارکنان آژانس رفاه کودکان، متخصصان سلامت روان یا سایر کارمندان سیستم حمایت اجتماعی باشند.
- داده‌های مربوط به غیبت را ایجاد و بر اساس آن عمل کنید. (Henderson et al ., 2014)
- اولویت بندی توسعه سیستم های پیشگیری و مداخله هشدار اولیه . میزان غیبت مکرر فقط بسیار مفید است . سیستم های داده قوی به مدارس و مناطق کمک می کند تا اطلاعات به موقع را برای جلوگیری از مشکلات دریافت کنند و قبل از اینکه خیلی دیر شود مداخله کنند.
- مشخص کنید کدام دانش آموزان به طور مزمّن از مدرسه غیبت می‌کنند یا ممکن است به زودی غیبت کنند . قدم مهم بعدی این است که پرسید «چرا؟» و برای شناسایی علل زمینه ای غیبت اقدام کنید (مختاری چکانی و همکاران، ۱۴۰۰).
- دسترسی هر دانش آموز به خدمات پشتیبانی را افزایش دهید تا قبل از اینکه دانش آموزی آنقدر مدرسه را از دست بدهد که جبران آن تقریباً غیرممکن باشد.
- بررسی و مشارکت برای افزایش و بهبود حمایت ها و مداخلات هماهنگ برای رسیدگی و حذف غیبت مکرر . رویکرد مدارس محلی یک چارچوب عالی برای تفکر در مورد چگونگی شناسایی اولویت ها و شرکای است که می توانند کمک کنند.
- پیام ها و اقدامات مثبت را ایجاد و اجرا کنید.
- اجرای استراتژی های تعامل مثبت و حمایتی برای بهبود حضور دانش آموزان در مدرسه، ارتباط با آنها و موفقیت در آن . مشاوره و مداخلات و حمایت های رفتاری مثبت (PBIS) را در نظر بگیرید.
- از اعمال تدابیر انضباطی، مگر در موارد ضروری خودداری کنید . اینها اغلب بی اثر هستند و می‌توانند منجر به تعلیق و اخراج غیرمنطقی از مدرسه و ارجاع نامناسب مدارس و خانواده‌ها به مجریان قانون شوند.
- تمرکز جوامع بر روی پرداختن به غیبت مکرر.
- افزایش آگاهی جوانان و خانواده ها در مورد اهمیت غیبت مکرر . (Romero et al ., 2007)
- طراحی آموزش برای پرسنل مدرسه و شرکای جامعه وابسته که با هدف شناسایی تحلیل علل ریشه ای گرایش های غیبت می باشد.
- با استفاده از تحقیقات مؤثر و ابزارها و برنامه های مبتنی بر شواهد، از موفقیت دانش آموزان حمایت کنید.
- اطمینان از مسئولیت در بخش ها.
- انتقال پیام کلیدی: غیبت مکرر مشکلی است که کل جامعه را تحت تاثیر قرار می دهد.
- ارزیابی تلاش‌ها در بخش‌ها برای بررسی اینکه آیا پیشرفتی در جهت حذف غیبت مکرر حاصل شده است یا خیر.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۷۷۸۶-۲۹۸۰

به‌عنوان یک جامعه کار کنید تا همه احساس کنند مسئول رسیدگی موفق به غیبت‌های مزمن هستند. (Gottfried et al., 2014).

نتیجه‌گیری

عوامل پیچیده و مرتبط با هم وجود دارد که بر تصمیمات دانش‌آموزان برای حضور در مدرسه تأثیر می‌گذارد. صرف نظر از دلایل، عدم حضور بر میزان بهره‌وری دانش‌آموز به روش‌های عمیق و قابل توجهی تأثیر می‌گذارد. اثرات عدم حضور بصورت انباشته‌ای است و اگر در سالهای اولیه تحصیل شروع شود، تا سالهای آینده نیز ادامه خواهد داشت. در نتیجه، الگوهای حضور زودهنگام، به ویژه در دوره پیش‌دبستانی و سال اول مدرسه اجباری، حیاتی است. به طور خاص، غیبت‌های غیرمجاز به شدت با کاهش‌های مرکب در موفقیت و مشارکت همراه است. این ارتباط بین حضور و پیشرفت به طور بالقوه برای دانش‌آموزانی که از جمله دانش‌آموزان بومی با مشکلات نسبی مواجه هستند، تأثیرگذارتر است. تأثیر متقابل پیچیده عوامل مؤثر بر عادات حضور و غیاب دانش‌آموزان، از جمله محیط مدرسه، مشارکت والدین در مدرسه فرزندشان، و دلایل اجتماعی-فرهنگی برای غیبت‌ها مانند عدم ارتباط با جامعه مدرسه، می‌تواند چرخه غیبت و قطع ارتباط با مدرسه را ایجاد کند. پرداختن به حضور و غیاب نیاز به رویکردی جامع برای مشارکت دارد که شرایط فردی را هم در داخل و هم در خارج از کلاس هدف قرار می‌دهد. حضور و مشارکت دانش‌آموزان در فرصت‌های آموزشی ارائه شده در کلاس‌های درس بسیار حیاتی است. با تنظیم زودهنگام استانداردهای حضور و غیاب، اطمینان از احساس تعلق دانش‌آموزان به مدرسه، اتخاذ رویکرد «کل جامعه»، جمع‌آوری اطلاعات دقیق حضور و غیاب و برنامه‌ریزی رویکردهای فردی و فرهنگی معتبر برای پرداختن به حضور، معلمان، رهبران مدرسه و جوامع مدرسه کمک بسیار شایانی به کاهش غیبت مکرر دانش‌آموزان از مدرسه و تشویق آنان به حضور فراگیر در کلاس‌های درس می‌کند. (انصاری فرد و همکاران، ۱۴۰۰).

منابع

۱. انصاری فرد، پریسا و منظری، مریم و احمدی برهان آبادی، کبری، (۱۴۰۰)، تبیین جنبه‌های مختلف غیبت مداوم در نظام تعلیم و تربیت، اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت، بندرعباس.
۲. شفیعی، صابر، دوستی، & انور. (۲۰۲۰). بررسی دلایل افت تحصیلی دانش‌آموزان. پژوهش و مطالعات اسلامی، ۱۳(۲)، ۴۲-۵۲.
۳. کریمیان، مریم و سیرائی، سهله و حیدرنیا، خدیجه، (۱۴۰۲)، راهکارهای غلبه بر غیبت‌های مکرر و ارتقای پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، دومین کنفرانس بین‌المللی علوم انسانی، علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی.
۴. مختاری چکانی، فاطمه و عطری روزبهانی، بهناز و آرمیده، حافظ و ظریفیان، ابوطالب و پرویزخواه، سالار، (۱۴۰۰)، غیبت مداوم و اثرات آن برای دانش‌آموزان، سومین کنفرانس ملی پژوهش‌های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی، شیروان.
۵. مرادبیگی، ایدنی، & لطیفی. (۲۰۱۴). تاثیر برنامه‌ی عملی نوشتاری ((Written Action Plan مبتنی بر علایم بر روی میزان مراجعه به اورژانس و غیبت از مدرسه کودکان ۷ تا ۱۸ سال شهر اهواز. Research in Medicine, ۳۸(۳)، ۱۳۹-۱۴۴.
۶. مظفری، زهره و اکبری باصری، کبری و عبدالهی نژاد، سعیده و مظفری، فاطمه و نبوی، پوران، (۱۴۰۱)، عملکرد تحصیلی فراگیران و غیبت مکرر: علل و راه‌حل‌ها، نهمین همایش ملی تازه‌های روانشناسی مثبت، بندرعباس.

7. Balfanz, R., & Byrnes, V. (2013). Meeting the challenge of combating chronic absenteeism. Everyone Graduates Center at Johns Hopkins University School of Education, 1-2.
8. Bauer, L., Liu, P., Schanzenbach, D. W., & Shambaugh, J. (2018). Reducing chronic absenteeism under the every student succeeds act. Brookings Institution.
9. Childs, J., & Lofton, R. (2021). Masking attendance: How education policy distracts from the wicked problem (s) of chronic absenteeism. *Educational Policy*, 35(2), 213-234.
10. Childs, J., & Scanlon, C. L. (2022). Coordinating the mesosystem: an ecological approach to addressing chronic absenteeism. *Peabody Journal of Education*, 97(1), 74-86.
11. Davis, K. A., Allen-Milton, S., & Coats-Boynton, S. (2019). Making the case for results-based accountability as an intervention for chronic absenteeism in schools to improve attendance. *Race and Justice*, 9(1), 46-59.
12. Eklund, K., Burns, M. K., Oyen, K., DeMarchena, S., & McCollom, E. M. (2022). Addressing chronic absenteeism in schools: A meta-analysis of evidence-based interventions. *School Psychology Review*, 51(1), 95-111.
13. Gottfried, M. A. (2014). Chronic absenteeism and its effects on students' academic and socioemotional outcomes. *Journal of Education for Students Placed at Risk (JESPAR)*, 19(2), 53-75.
14. Gottfried, M. A., Stiefel, L., Schwartz, A. E., & Hopkins, B. (2019). Showing up: Disparities in chronic absenteeism between students with and without disabilities in traditional public schools. *Teachers College Record*, 121(8), 1-34.
15. Henderson, T., Hill, C., & Norton, K. (2014). The connection between missing school and health: A review of chronic absenteeism. Portland, OR: Upstream Public Health.
16. Kiani, C., Otero, K., Taufique, S., & Ivanov, I. (2018). Chronic absenteeism: a brief review of causes, course and treatment. *Adolescent Psychiatry*, 8(3), 214-230.
17. Lara, J., Noble, K., Pelika, S., & Coons, A. (2018). Chronic Absenteeism. NEA Research Brief. NBI No. 57. National Education Association.
18. London, R. A., Sanchez, M., & Castrechini, S. (2016). The dynamics of chronic absence and student achievement. *Education Policy Analysis Archives*, 24, 112.
19. MacNaughton, P., Eitland, E., Kloog, I., Schwartz, J., & Allen, J. (2017). Impact of particulate matter exposure and surrounding "greenness" on chronic absenteeism in Massachusetts public schools. *International journal of environmental research and public health*, 14(2), 207.
20. McCluskey, C. P., Bynum, T. S., & Patchin, J. W. (2004). Reducing chronic absenteeism: An assessment of an early truancy initiative. *Crime & Delinquency*, 50(2), 214-234.
21. Nauer, K. (2016). Battling chronic absenteeism. *Phi Delta Kappan*, 98(2), 28-34.
22. Patnode, A. H., Gibbons, K., & Edmunds, R. (2018). Attendance and chronic absenteeism: Literature review. Central for Applied Research and Educational Improvement, 1-55.
23. Rafa, A. (2017). Chronic Absenteeism: A Key Indicator of Student Success. Policy Analysis. Education Commission of the States.
24. Rankine, J., Goldberg, L., Miller, E., Kelley, L., & Ray, K. N. (2021). School nurse perspectives on addressing chronic absenteeism. *The Journal of School Nursing*, 10598405211043872.
25. Romero, M., & Lee, Y. S. (2007). A national portrait of chronic absenteeism in the early grades.
26. Sheldon, S. B., & Epstein, J. L. (2004). Getting students to school: using family and community involvement to reduce chronic absenteeism. *School Community Journal*, 14(2), 39-56.
27. Young, S., Connolly Sollose, L., & Carey, J. P. (2020). Addressing chronic absenteeism in middle school: A cost-effective approach. *Children & Schools*, 42(2), 131-138.